

1898-11-02

SENDER

Johannes Larsen

RECIPIENT

Jeppe Andreas Larsen, Vilhelmine Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Alhed og Johannes Larsen var på bryllupsrejse i Italien. Der findes i KTDK et brev fra Alhed Larsen til faderen skrevet og sendt samme dato som dette. Hun fortæller deri blandt andet om den samme tur på bjerget. Garver Jensens søn, den lille klokker og politimester Nielsen kendes ikke.

Sender's location:

Milano

Sender info (seal, address, etc.):

Bynavnet er skrevet øverst s. 1

Mentioned people:

Leonardo da Vinci

Alhed Larsen

Archive:

Fotokopi findes på Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv. BB3741.

Det vides ikke, hvor originalbrevet findes.

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Uvis

TRANSCRIPTION

[Fortrykt på brevet s. 1:]

MILANO

HÔTEL BISCIONE & BELLEVUE

avec Succusale au Corso

[Håndskrevet i brevet:]

Milano 2 Nov. 1898

Kære Forældre!

Sidst jeg skrev til Jer var vist i Lusern om Morgenen. Der gik vi saa lidt omkring og saa paa Omegnen og Schweizer Løven, der var nydeligt nede ved Søen og Floden Reuss der løber ned af den, Vandet var fuldstændigt klart som Havvand men med et mere blaat Skær, og saa svømmede der en Mængde Graaænder og Blishøns omkring som man kunde gaa paa Bolværket og nogle morsomme gamle Broer og se paa, de var helt tamme. Der traf vi en Søn af Garver Jensen, han kom hen og hilste paa os, jeg kendte ham ikke, han havde Fuldskæg, om Eftermiddagen sejlede vi til Flüelen og der traf vi ham igen sammen med en Søn af Politimester Nielsen og den lille Klokker, de lod helt glade ved at se en Kerteminder og bad mig hilse deres Forældre naar jeg kom hjem, de tog strax efter med en Damper tilbage til Byen og Alhed og jeg gik en Tur langs Vierwaldsstattersøen i Maaneskin. Næste Dag sendte vi vore Kufferter med Toget til den italienske Grænseby og tog selv med til den Station hvor den store St Gotthardts Tunnel begynder, der stod vi af for at gaa til Fods over Passet, en storartet Tur, men desværre begyndte det at blæse og regne saa i Mørkningen da vi naaede Toppen var vi gennemblødte og det var saa taaget at vi ingen Ting kunde se, vi var ogsaa dygtig trætte og kunde i Begyndelsen ikke finde et Menneske der ligger et Par store Hoteller en Fæstning noget Hospitte, i det sidste fandt vi endelig et Par Mennesker og en Dreng som skal være der om Vinteren, de har Proviant til hele Vinteren og var ved at fortære noget Suppe de havde kogt af Hvedebrød og Ost, vi fik noget med og Brød og Ost og Pølse og Vin ovenpaa og blev saa om Aftenen lodsede over i Hotellet, hvor vi laa om Natten. Foruden de 3 Mennesker og deres 2 store St Bernhardshunde er der kun Soldater deroppe om Vinteren de passer Fæstningen. Næste Morgen fik vi vort Tøj tørt paa det var tørret [ved] deres Kakkellovn og begav os paa Vej ned i Snevej som gik over til Regn og vi kom Gennemblødte i Toget. Ved Grænsen var der en eller anden Fest saa det var umuligt at faa vort Tøj der var lukket, saa maatte vi lade dem expedere det efter os i Dag og nu er det nok kommet hertil, og Kl 9 faar vi det vi vil nu i Morgen rejse til Genova. I Dag har vi set Domkirken her og

Malerisamlingen og Lionardos hellige Nadver. Det er svundet godt i vore Penge og vi tænker at naar vi hen i Ugen kommer til Florents vil vi snart faa nogle fra Jer. I Tyskland brugte vi ikke saa meget men Schweiz var et nederdrægtigt dyrt Land, og der gik 4 Dage i mod 3 i hvert Land, her i Italien lader de til at have noget rimeligere Priser. Nu maa i endelig være klar til at sende os nogle Penge, naar I faar Brev fra Florents, for saa er det lige op over. Mange Hilsner fra os begge Jeres hengivne Johannes Larsen Alhed sidder og skriver hjem

1291

var det var blikket saa nuatter
 lade dem expedere det ofte og
 og nu er det nok sammest hede
 og alle de faar vi det vi vil saa
 Morgen rejse til Genova. I dag
 har vi set Domherken her og Ma
 Carraumont og Lionardos hulle
 Stadens. Det er som det godt
 over Bogen og vi tænke at man
 ikke i Nylig kommer til Florent
 vil vi snart faa nogle fra de
 og Tydland borte vi alle var
 meget mine Schæfer var det
 mederdygtigt dygt Land
 og der gik 4 Dage i mod 3. Vi
 Land her. Althin beolde
 til at have noget smil
 Althin beolde i det for
 klar til at sende os nogle
 gik naar i faar. Paa fra de
 mente for sende os det lige op
 over. Mange Althin fra de
 Jeres kensire Johanna Lars
 Althin ridde og skone yerne

Milano 2 Nov. 1898

Kære Forældre!

lidt jeg skrev til jer var mit i
 Luern om Morgenen. Der gik vi
 saa lidt omkring og saa paa
 Coneymen og Schæfer Loren, de
 var nydeligt med de Gøng
 Boden Reus der løber ned af den
 Vandet var fuldstændigt klar
 som Havvand men med et
 mere baltigt klat, og saa svare
 mede de en Mængde Gøng
 og Althins omkring som man
 kunde gaa paa Polvædet og
 morsomme gamle Røer og se
 naar de var balt tarmene. Det
 tal vi en Løj af Groves Jern
 om dem og baltte gese og jeg havde
 som alle fra havde

Om Eftermiddagen seglede vi til ikke mindre et Mandeds des højre af
Pælleren og des trap vi hann igen Det store Hotellet en Dæstning og et
sammen med en Lois af Politte Registre, i det vidste fandt vi
letjent Nielsen og den lille Klodendely at Das Menninger og en
led, de lod helt glade ved at se Dem, som skal være de Form
en Dæstningens og lad mig lide Viltoren, de har Proviant til
deres Forældre med mig kom igennem hele Vigtoren og var med at fortælle
de tog trav efter indet en Dæstning og de havde hørt af Vild
thavn til Ogen og Alhed og jeg gik indad og Det, vi fik noget mere
en Dæstning, Vildmaldetthetvoini, og Det og Det og Tælle og Vild
Maamudin. Næste Dag serotte vi oven pæde og blev seld som
ogre Kluffter med Det til dem og den lodside over i Det, det
italienske Gorenseby og tog selv hvor vi laa om Nættun. Foruden
med til den Station hvor den de 3 Menninger og deres 2 store
store St. Gotthardts Pærmul begynte. Bernhardsbunden er det kun
des, des stod vi af for at gald til Soldater de oppe om Jænter
Guds over Parret, en storartet de græs Dæstning i Nætte Vild
Det, men desvære begyndte i Det os vort Og tog pæde
det at blæse og regne saa i Mådet var to det deres Kædebor og
næsten dalt maude Dæstning og gav os græde Vild med i Dæstning
val vi gennemlode og det val som gik om til Regn og vi kom
saa langt det er ibygen King gennemlode i Det. Vild
kunde se, vi var ogsaa dygtig Gænsen os de en eller anden
trætte og kunde i Dæstning den Fort saa det var umuligt at for